

Co je psáno, to je dáno

Od doby, kdy římský konzul Gaius Julius Caesar začal vydávat první noviny Acta diurna, volně přeloženo Denní události, uběhlo již mnoho let. Bylo to v roce 59 př. n. l. a dnešní čtenář by si takové noviny jen těžko rozložil v kavárně u šálku voňavé kávy. Zprávy se totiž tesaly do kamene.

Každý asi uzná, že dnešní papírová podoba je pro čtenáře mnohem pohodlnější, o rozdílu v počtu výtisků i možnostech distribuce ani nemluví.

Se vzrůstajícími náklady jednotlivých titulů stoupala ruka v ruce i moc v nich obsažených sdělení. Noviny, stejně tak jako rozhlas či televize, každý den ovlivňují, ať již chceme či ne, náš pohled na svět, na dění ve vzdáleném i blízkém okolí. Výrazně přibýlo i celkového množství informací, které se na nás valí ze všech stran. Možnosti ověření sdělovaných informací má však každý omezené. Kdo například skutečně rozumí konfliktu v Libyi, je opravdu tak jednoduché určit ty „zlé“ a ty „hodné“? Na zlatém podnosu jsou nám předkládány mnohdy zcela černobílé informace, které jsou, stejně jako kroky mnohých mocností, silně cítit tekutým černým zlatem. A vlastně o co jde? Během pár dní, týdnů či měsíců si na tento konflikt vzpomene z nás jen málokdo. A během té doby nám bude médií přisunuto mnoho jiných událostí, zahraničních i těch domácích, naprostá většina pak dopadne stejně.

Takové množství informací samozřejmě svým způsobem nutí příjemce k určité pasivitě, není v lidských silách si vše ověřit, ať již z jiných zdrojů či osobně. A tak mnohdy člověk zbytečně rezignuje i na ověření informací, které se ho týkají bezprostředně, které se týkají věci, na kterých mu skutečně záleží.

Jakmile se totiž člověk bez výhrad ztotožní s tvrzením uvedeným v nadpisu a nenahradí si ho pravdějším „Co je psáno, nemusí být dáno“, stává se pouhou mediální loutkou, za jejíž vodící šňůrky táhne někdo zcela cizí a jehož úmysly nemusí být zrovna „duševní“.

Martin Beneš

Obecní bál přispěl dobré zábavě a na opravu varhan

„Kam zmizelo to prase? On ho někdo ukrad. To snad není možný, neviděl někdo něco?“ Toto zaznělo „Na Ostrově“ na „Obecním bále“ někdy nad rámem, když už přestala hrát muzika a většina lidí odešla. Bylo to jako v „Hofí, má panenka!“, scéna s tombolou jako od Formana. Zkoušeli jsme několikrát zhasnout a prase se stejně neobjevilo.

Na „Obecním bále“, který se konal 19. února, bylo ale jinak veselo až až, jako na vesnici. Chybělo jen, aby někdo přišel se slovy: „Chlapi, nejezte to pivo z toho okna, koukněte se, jak vypadám.“ No a tancovalo se jako před padesáti lety, jako když koukáte v televizi na Chalupáře. Muzika hrála, bříkala, pan kapelník Martin Prahař se tvářil velice spokojeně, jeho dechovka „Zručská desítka“ předváděla výkony jako Na Vlachovce a lidi tancovali a zpívali sborem: „Škoda lásky, kterou jsem tobě dala...“

Lístky do tomboly se vyprodaly za několik minut. Tombola byla nádherná. Společnost Forest Gamp věnovala čtyřicet bažantů, šedesát pstruhů, dvě muflonky a dva divočáky. Cen bylo ještě více, přispívali i další přátelé, kteří chtěli podpořit Občanské sdružení na obnovu Španělův varhan v kostele Povýšení sv. Kříže (<http://varhany-zruc.cz>). Výtěžek z tomboly byl věnován tomuto sdružení. Chtěl bych poděkovat za organizaci této zdařilé společenské události Andreě Pacalové, Báře Janoškové, Bohouši Škorničkovi a Zdeňkovi Pacalovi, který pro všechny masožravce upekli divoké prase. Nesmím zapomenout poděkovat městu Zruč nad Sázavou za finanční podporu a ceny do tomboly.

A co se stalo s tím divokým prasem? Co by? Někdo ho asi sežral.

Text i foto Jindřich Pustka

IV. Reprezentační ples města

V sobotu 5. 3. se hotel Bařov zaplnil téměř 650 účastníky IV. Reprezentačního plesu města. Večerem provázeli příjemná slečna Radka Machková a mladý muž Martin Hruboň. Mnozí z nás mu nedokázali odpustit ne příliš vhodné oblečení pro moderátora plesu. Po loňském zklamání z kapely Explorer, která zajišťovala hudební produkci na velkém sále, byli hosté nadšeni z kapely Březovanka, která opravdu nikdy nezklame. Hudba malého sálu - Broky Františka Kanečka hrála hity 80. let a myslím, že k uspokojení většiny hostů.

Zahájení plesu zajistila bubenicí a taneční show. Bubenici své vystoupení sice mohli o několik minut prodloužit, ale celkový dojem z taneční show byl pěkným kulturním zážitkem. Na malém sále večer zahájili svěření pí Aleny Zemanové irskými tanci a děvčata tanečního kroužku pod zkušeným vedením paní Heroutové.

Program zpestřil Elvis Presley revival hudebními vystoupeními na obou sálech. Velké pozornosti se těšila barmanská show. Škoda jen, že moderátor nalákal hosty tak blízko k barmanovi, že, kromě několika desítek diváků, toho ostatní moc neviděli. Nemohla chybět bohatá tombola a půlnoční slosování vstupenek o hodnotné ceny. Nezklamala soutěž v karaoke o zlatého slavíka. Jeden z výherců si místo zlatého slavíka „vyzpíval“ pravou, nefalšovanou, živou andulku.

Závěrem bych ráda poděkovala všem, kteří se organizačně podíleli na přípravách plesu a těm, kteří svou účastí podpořili tuto snahu organizátorů. Obrovské poděkování patří středním partnerům plesu, kteří ať už věcnými, nebo finančními dary přispěli k realizaci plesu a tím i podpořili další kulturní dění města.

Přijďte se pobavit i v roce 2012 již na V. Reprezentační ples města!

Ludmila Vilková, kancelář starosty, foto Jaroslav Bouma

<<< Benago vyhrálo mezinárodní turnaj v Kosovu ... více na str. 8